

2. Խվականն, Անթարը և Թրիթչօփը:
 3. Սաքունզալան և Էվանդելինան, ու
 բով հելլէն՝ անզլիական՝ արարացի՝ սքան-
 զնան՝ հնդիկ և ամերիկան քանի մը հան-
 ձարներ իրարու մօտ բերած պիտի ըլլանը՝
 և ոյնու հակադրութիւնն աւելի զգալի պի-
 տի ըլլայ:

Շարայարելի

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՊՈՏԱԽԻՒՆ

ԶԻՆԱԿԱՆ ՀԱՅԱՐԱԿԱՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ

ԶԻՆ ԱԿԱՆ ինչիքը ուր որ էր ամիս
 մը առաջ, կրնանց ըսել որ նոյն կացովիեան
 մէջ է քրեթէ, և բնաւ յառաջացած չէ զևպ
 ի լուծումն ոչ Երսումիոյ և ոչ Զինաց կող-
 մէն: Յարարակիեան մը ամենէն զժուար
 կէտն է իշխան Թիւանի և բարձրաստիճան
 պաշտօնէից պատուհասը, զոր կը պահան-
 ջնի ներպացի զիւանազլոր, մինչ չինակին
 Արքունիքը շատ տեսակ փոխուեց կամ
 զգեց այդ կէտը, այդպէս ջանալով զոնէ
 ազատել զթիւան իշխանը, հայր թագաժա-
 ռունք իշխանին: Երրոպացի զեսպանին զ զ-
 րավարը հասատածն կ'ուզեն մալ իրենց
 պահանջնին վրայ. նա մանաւանդ զ Զինաստան
 աւելի վախցնելու համար, մարածախն վալ-
 տրուէ մեծ արշաւանց մը պատրաստեց Զի-
 նաստանի ներսերը. այդպէս նուու Արքունի-
 քը բանագատեց գտանալու ի Բէքին: վասն
 զի առանց այդ դորձին չէ կարելի ոչ մի ինչ
 հասատածն կարգադրել ի Զինաստան: Ար-
 քունիքը Վալտերուի արշաւանցի լրոյն վրայ
 սահանեցա: Փետրուար 25ին զանչակից
 դունդերուն առջեւ զիսատուեցան յանցաւոր
 պաշտօնեանիք երկուեց և արքունիքը խո-
 տացա զարնան զառնալ ի Բէքին: օրով
 գերանացից մարածախնին սպանալիքը առ
 ժամ կախ մնաց: Բայց ապա վարպետ խստ-
 մոնքներով ահաւոր գմաութիւն մը ձգեց
 Ռուսիոյ և Անգլիոյ մէջ, սրոնց երկու

կը մրցին ի Զինչէլին մաս մը հողոյ վրայ
 իրեւ իրենց շնորհալ նախնապէս: Եւ մրց-
 ցումը սպանական զիրը մը կ'անու:

Ազ որ քիչ մը ուսումնասիրած է այդ ժո-
 ղովորց բարբեր և պատմովիինը, կինյա ու-
 պահով ըլլալ որ բնաւ չէ կարելի փատահի
 հրամանաց և խոսամանց վրայ և զեռ շատ
 հակառակի՞նդէմ լուրեր պիտի ընթեռնունք: Արքունիքը յետին փորձը զիտի ընէ ազա-
 տելու յուզման զինաւարներէն զնի որ կարե-
 նոյ, այդ պատճառու ոմանց զինատումը
 մանաւանդ թիւանինը մինչեւ Հոկտեմբերի
 կ'ուզէ ձգել կամ արսորով լմացնել ինչիքը: Այժմ
 կը հոչակիու եւս որ իշխանն թիւան
 փախած է: Եւ որդեօք Եւրոպացւոց վէմ այդ
 ահաւոր տակութեան մէջ Արքունիքն ալ լու-
 խայն հաւանութիւն մը չունի: Վասն զի այս
 անգամաւան յուզումը չէր կրօնականն, չէր
 ընդունէմ բարոզաց, այլ յուսահատ և ան-
 հաշիւ կոիւ մը Եւրոպական ընզարձակ մի-
 ջամունաթեան զէմ, երկին ամէն գործոց մէջ,
 թիւեւու ոչ ամէն անզամ օրինաւոր. կոիւ մը
 տեղացի անդուապիտականին ընդդէմ օաւ-
 րին և անոնց՝ որոնք պաշտպան կին օաւ-
 րին կամ անիկ կախումն մը ունին: Բէքինի
 կաթորիկ Եպիսկոպոսը, Գերապայծառ Ֆա-
 վիէ, Զինական այս յուզումը Գաղղիոյ 1874
 Հասարակավարչութիւնը (Comptue) կո-
 չած է, իր զարթումն Հասարակսթեանց և
 ազգային զարգարակն, Երբ ամիս որ կէս
 տուու Գերապ. Ֆավիէ հասաւ յԵւրոպա ա-
 մէն մեծ լրազրաց տեղեկազիրը զիմեցին ի
 Փօր-Մայիս, Մարտէլ և Բարիի մանրաման
 իմանաւու: Գերապայծառ Ֆավիէէ, Բէքինի
 գէպէիրը իր զատողութիւնը: Ամէն լրա-
 զիր զայն հրամարակից իր պատմական
 յիշատակարան մը և յապազայն իր ակա-
 նատես աղրիւր՝ եղած պատահարաց: Իւր
 ըրած իսրակագութիւնը մենց ես քաղելով
 կը զննից, նա մանաւանդ որ ի Գուգիիս շատ
 մը հակակերպական անձինց ուղեցին այլայ-
 լի զեպէիրը, և մինչեւ հրամարակեցին որ
 Գերապայծառ Ֆավիէ հրաման տուած էր
 կողոպաւու զիէքին Եւ Գերապայծառ Ֆավիէ
 բոլորք է որ սրբազրուի պատմութեան այս-
 պիսի կտ մը, և նշզրիաը պատմած է:

« Բէքինի մէջ ունեցանք Հասարակավար, չութիւն մը որուն զուխը՝ իշխան մ'էր, Յեղափոխութիւն մ'էր որուն ձեռնարկեց Թիւան : Խոր անձնական իշխանութեամբ ինքինքը առաջին նախարար անուանեց, կնիքները իր զրպանը զրաւ, զին զինիք վրայ հանեց, Պաշտօնարանի անդամներէն հնգին զրունակութերը կտրեց, նախագահը վար առաւ և անոր տեղը ինքը անցաւ :

« Խոհ կայսեր, կայսրուհոյն իշխանութիւնը վերցուած, ոչնչացած էր : Թիւան հանեց իր նշանաւոր հրովարտակը, որով կը հրամայէր բոլոր փոխարքայից, կատորելու Եւրոպացիքը և Եւրոպացւոց հետ, չինացի քրիստոնեաները, « Իրկորդ կարգի Եւրոպացիքը », ինչպէս որ պոբեկները կ'անուանեն զանոնք : Վասն զի մեր քրիստոնեաները իրը քրիստոնեայ չէ որ հարածուցան և դատապարտուցան, այլ իրը կէս եւրոպացիներ, եւրոպական կրօնքի մը հաւասարուն համար : Դրօշակներուն վրայ իրենց զէմ զրուած մասնաւոր արձանագրութիւնն մը չկար : Զինական հասարակալարցութիւնը, ինչպէս կ'ըսէր ինչը, ոյս ունէր մի միայն Եւրոպացւոց զէմ, և է կարգէ ալ ըլլային անոնք :

« Բարեբաղզարար փոխարքաները չհնազանդեցան, Ըրին նոյնը ինչ որ ըրած էին ի Գաղղիս նահանգաց կառավարիչք, Հասարակարչութեան ժամանակ : Հոս հոն, ինչպէս ի Գաղղիս, տեղի ունեցան քանի մը առանձին պատահարներ, զոր օրինակ Լան-Ալի մէջ, որսն փոխարքայն Գերմանացւոց ինդուստրիանի եղած էր, բնական է Թիւանի կողմը բռներ էր, Բայց ընդհանուր առամիր, յնական Հասարակալարցութիւնը, Բարիղեան Հասարակալարցութենէն աւելի յաջողութիւն մը զգաւ զաւոաց մէջ :

« Նոյն իսկ Բէքինի մէջ նոր կառավարութիւնը իր կողմը չկրցաւ զրաւել ամբողջ ժողովուրը և ամբողջ քանակը, այս երեւցաւ պաշարման ատենը : Թիւան իշխանը իր հետը առած ըլլալով այն զուգերը որոց վրայ փոտահ էր, սահպուեցաւ մայրաբաղարին մէջ թողով Զինկի զանդերը, Ալոր, այս վերջնոյն ընթացքը բնաւ բացայացաւ չիմացուեցաւ,

այնպէս որ վերջապէս Թիւան զինքը մահուապարտուց, զենպանատունները և թէյ-թանկը կործանած շըլլալուն համար : Ըստ իս, բնաւ տարակոյս չվերցներ որ եթէ Զինկ յայսաւաէս զիոցած ըլլար յեղափոխութեան պատճառը և նպատակը, ամենքնիս ալ կը մեսնեինք :

« Յայտնի է որ սասկալի կերպով կեղերուեցանք՝ վասն զի, Զինկի գոնզերուն հետ թէքին մէջ կային 40,000 պարսէրներ, արտաքսապէս անոր հրամանին ներքեւ, բայց յարձակման ատեն ազատաբար կ'ընթանային : Որով շատ անզամ յարձակող իսկ վարժուած էին իրենց ընկերներուն վրայ և ամեն օր կը փոփոխէին : Իրենց քաջութիւնը հրամայող զնպակետն կախեալ էր : Եւ այս փրկեց զմեզ :

« Թիւան յաղթուցաւ Եւրոպացիներէն :

« Օգոստոս 4ին, առաւտեան ժամը երկուցին, յափշտակեց զկայսուուին և զկայսը և փախաւ : Բատին բռն նշանակութեամբ յափշտակում մը եղաւ իսկ վեհապետու հոյն ընկերող մանտարինէ մը իմացայ որ նա մեկնիլ ստիպուեր էր և չէր ունեցած ժամանակ նոյն իսկ փոխնորդ հագուստներ ամսելու : և արքունեաց չբաւորութիւնը այն աստիճանի էր, որ ըստ վերոյիշեալ մանտարինի « Կայսրուհին երեց օր կորեակ ուստեղ ստիպուեր էր » :

« Եւ այս մեկուում պատճառ եղաւ, որով դաշնակիցը Բէքինի մէջ այնքան կարճ փախութիւն մը զտան . վասն զի քաղաքը իրենց զէմ պաշտպանիլու համար Զինկի զուգերը միայն մասցեր էին և անոնց պլատահիլ չէին :

« Հիմա Թիւան որ ձգեց փախաւ արքունիքն, կայսրուհին զրեմէ տէր է իր ըրածին : Արդեօք Բէքին պիտի վերազանայ : Պէտք չէ մասնալ որ մայրացազալէն շատ հեռու կը զանուի՛ ուր ձմեռն է, թէ այդ երկիրներուն մէջ ձմեռը համոյական չէ բնաւ, և թէ նա մանաւանդ երկար ատեն զինքը սարսփեցուցին Եւրոպացւոց անուամբը : Հազիւ սկսած է հանգարատիլ :

« Ըստ իս կայսրուհին Բէքին կու գայ գարնան մէջ, և ամէն բան կարգի կը մանայ, և պիտի տեսնէր որ ոչ Եւրոպացիք և ոչ եւ

ինքս ազգեցութեամբ և բարյական տեսաւ կէաներով բան մը պիտի չկրունցնենք : Պիտի զանութիւնը այն կառավարութեան զիմաց որ 35 տարիէ ի վեր արտօնութիւն արտօնութեան վրայ կու տայ մեկ և այս ծանր զար որիշ բան պիտի չընէ, բայց եթէ մեր քարոզութիւնը զիւրացնել :

« Ժողովուրդը այս յեղափոխութեանց կողմէ չէ, կառավաշները կաթոսիկներէն աելի տանջուեցան : ի թէքին պարսկները անոնցմէ 30,000 հատ սպաննեցին . որոյին տես չին ուզեր իրենց հնազանդիլ . այլթեցին կոսպաշառներու 2000 խանութիւներ ուր եւրոպական ապրանքներ կը ծախուէին և 24 շինական դրամատուններ : Այլթեցին թէքինի մէկ երրորդը : Մէկ օրուան մէջ, թէյժանկէն համարեցի 18 մեծ հրդեհներ, որը կը լավէին կոսպաշառ տաներու թաղեր : Գտառաց մէջ ալ մի և նոյն բանն էր, 1500 անձանց վիւղերու մէջ 4-5 պորեր միայն կը գտնուէին : Մէկ նահանգ մը միայն զանուեցաւ ուր մոզովուրդը նկցուկ եղաւ թիւրանի, այն է Զանիկ-Թունկը . հոն ժողովուրդը բարկացած էր Գերմանացւոց Քիաո-Զէուի մէջ հստատուելուն համար . արդէն առջի տարին խառնացիթիւնը տակնելի ունեցած էին . Հասարակագրչութեան հրաւերը հոն լսելի եղաւ և զագնի ընկերութիւնը անմիջապէս թէքինի վրայ ուղղեցին իրենց կողմանկիցները : Աւորիշ ամենուրեք ժողովուրդը շատ բարի է :

« Ի հարկէ կառավարութիւնը ինքինըը գտնիյու համար ժամանակի պէտք ունի և հազի գործերը սկսած է ձեռք տանուզ : Պէտք է նախ լմնցնել ոստիկանական գործողութիւնը, որուն ետեւէ ինկած են այսօր և պէտք է ցրուել պարսկներու վերջին խումբերը, աւարառուները, աւազակները : Գաշնազերու շատ պէտք չէ աճապարել, վասն զի շինական քաղաքադիտութիւնը իսկզբան միշտ « Ոչ » կըսէ, և ապա միշտ « Ոյ » . . . Բայց Հասարակակիցարչութիւնը պիտի յաղթուի և կարզը պիտի հստատուի :

— « Զէք ուզեր, Գերապայծաւ, հարցաւ մէկ մը, զանալ նորէն տիսուր սացելիյն վլրայ, վիճելի կէտ մը լուսարաններու համար : Զինացի քրիստոնեաներու կողմէ եղած ա-

ւարառութեանց վրայ խօսուեցաւ . եպիսկոպոսարանը, կեսպանատաւնը դոցա վրայ տեղեկութիւն ունենալու են . . . :

— « Ահաւասիկ պատմութիւնը : Դաշնակցաց թէքին մանալուն, քաղքին մէջ Զինկի գունդերը և զինուած պոբսէրներ միայն կային : Ժողովուրդը որ ձեզի ըսած վարմաններուս ենթարկուեր էր, ձգած փարած էր : Մեր շորջը ցորենով և ամէն տեսակ ապրանցներով լցուն հարիւրաւոր խանութիւներ կային, բայց ծախու և ոչ մի որ : Մէկը չկար որոն պէտք էր զիմել այդ պաշարները և ցորենը գնելու համար : Գրպանը միլիոն մը ունենալով հանգեր և այդ առատութեան մէջը, կարելի էր անօթութենէ մենակլ :

Ազդ մենք ալ անօթութենէ կը մենակլնիք : թէյ-թանկի պարտէզին մէջ, անօթութենէ նէ մեռած 400 քրիստոնեայց թաղուեցան : Ուրիշ վից հազարը 8-10 օրէ ի վեր որիշ բան չին ստացած, բայց եթէ օրը տասը արամը ալիւր : Նահանգին մէջ սուրիշ քանն հազարը նոյն չքաւարութեան մատնուած էին . վասն զի ամենայն ինչ կողոպտուած, կործանուած և ինորակուած էր : Պէտք էր սակայն ուսել ապրելու համար . պէտք էինք ձգել որ իրարու ետեւէ մենակն այդ լաւ մարդիկը որ մեր վրայ հաւատց ունեցած էին : Այս է ահա այն հարցը որ անմիջապէս պատասխան մը կը պահանջէր :

« Պէտք էր արտօնել աւարառութիւնը : Գացի Պ. թիշոնը վասայ ըսի իրեն . Թօյլ կու տանք ինձ առնով քաղքին քրիստոնեաներուն անհրաժեշտ պէտք եղած ցորենը, ածուկը, հազուարու : Թօյլ կու տանք առնով նաեւ վըլիսաւոր պոբսէր լի իշխանին պալատին մէջ զանուած զրամին մէկ մասը : Այդ ստակը պիտի զրիկիմ գաւառաց քրիստոնեաներուն, որը բան մը չունին » : Դեսպանը այս ինչը լրաց իսկական գտաւ և անմիջապէս տուաւ ինդրուած արտօնութիւնը :

« Իրեն ըսի զարձեալ, « Թօյանին է թէ ամէն առածներուս ճշգրիտ հաշիւը պիտի բռնենք . և զուք, Պարսն զեսպան, ձեզ վճարուելիք տուգանքէն զեղչեցէր զանոնց » : Այս պայմաններով և որ թէյ-թանկ փխապրել տուի գտնուած դոյբը և իրերը :

« Անդամ մը որ սովի վախը անցաւ, հրամանագիր մը հանցին՝ որուն մէջ կ'արգիլեի պաշտօնապէս ։

« Մէր թէյ-թանկ մողվուած իրերէն մի քանին բաւական արմէք ունէին։ Ասոնք վանտառմի զրի, ինչպէս նաև մեր թէյ-թանկի թանգարանին նիմիթերը. այն թանգարանին՝ որուն հազմութեանը՝ 40 տարիներ աշխատած էին։ Երկու Ամերիկացիք զրեթէ ամէն քան զնիցին։ Արդէն, մեր տեղը փոխադրած արմէքաւոր իրերը սակաւաթիւ էին, քանի որ ամբողջ վաճառման արդինքը (մեր թանգարանին իրերուն արդինքն ալ մէջը ըլլալով) հազիւ 4000 ֆրանքի հասան։ Այս գումարը աելցուեցաւ քաղցին և մերձաւոր գաւառաց քրիստոնէից ամենաշարիւոր իրերը հայթայթելու յատկացուած «զրամազլին»։

« Կ'աւելցնեմ որ ոչ որ պիտի վնասուի մեր ըրածէն։ ինչ որ առնուեցաւ շինական կառավարութենէն, կրնայ նկատուիլ իրը «կանիփկ» մը իրէն մեզ հատուցանելիք տուզանքին։ ինչ որ առնուեցաւ այրած կամ ձգուած տուներէն կամ խանութեներէն՝ ապրանքով կամ զրամով, պիտի հատուցուին դարձեալ իրենց տէրերուն երբ երեւան ելլեն։ Այս հատուցումը արդէն սկսուած է։ Եթէ տէրերը մէջտեղ շելլեն՝ (վասնզի ամբողջ ընտանիքներ ալ ջարդուեցան) իրենց ունեցած պարտքերնիւն կառավարութեան ունեցածնուն մէջ պիտի անցնենք»։

Գերապայծառ Թավիլի տուած բացատրութիւնը գոհացուցին ամէն կուսակցութեան անձինք. բայց չենք յաւսար որ համոզուած ըլլայ Եւրպական զիւսնագիտութիւնը որ իւր շահագէտ ծայրայիշ միջամտութիւնն է այդ Հասարակավարչութիւնը ծնողը. այսպէս վաճառականութեան և արկեանց վայելման մէջ, զրկերով տեղացիքը, իրենց երկրին սպասահարկութենէն անգամ, և այս առաջին և միակը չէ վերջին տարիներուն պատմութեան մէջ և զեւ ամեննիւն կը յիշենք 20 տարի առաջ յեղիպատոս պատահած ցաւալի պատահը, և աւերմէնը սրուն պատճանն էր զարձեալ Եւրպական ծայրայիշ միջամտութիւնը երկրին նոյն իսկ ներքին և զրամա-

շահական զործոց մէջ, որով կը զրիւէր տեղացին իւր երկրին բարիբը խորհելէ և վայելելէ, մինչ օստարը ամենայն կերպով կը նոխանար իւր հողէն և Բնչ է արգեօք ներկայիս Ցրանավալի արինահեղ պատերազմին պատճառը, որով օր օրուան վրայ կը ջնջուի դիցայնական և մարդասէր ժողովուրդ մը։

Լաւ է բաղացականացնել երկրի մը և մեծ բարիբ, բայց առանց թշուատցնելու և կործանելու բնիկը՝ անոր տեղը բննելու համար, Գիւ շատ հարկ է ուսումնասիրել Հին Ազագ միջամտութեանց կամ զադութից պատմութիւնը։ Նորա կը տանէին կրօնը, բարոյական, զիտութիւնը և արուեստ առանց խանջարելու երկիրը. միշտ պիտի յիշուին յօւնական և փինիկեան միշամութիւնը և զաղթականութիւնը, որոնց այնքան բարեփոխեցին և բարձրացուցին զիշիպտոս և զիտալիս։ Նոցա նպատակը բարձր էր և շահէր բարոյական։ Ներկայիս Եւրոպա հոն միայն կը միջամտէ ուր անձնաւան շահ մը միայն կ'ըմբռնէ. բնական է տեղացիք ժողովուրդը զայս զիտնալով շնչ կարող համակրիլ։ Քրիստոնեայ քարոզիչը զրեթէ զար մ'է, որ կը գտնուին ի Զինաստան, տարածելով հոն կրօնը, բարոյական և քաղաքակրթութիւն, ունեցան աստ անդ մարտիրոսներ, ինչպէս քրիստոնէութեան նախկին մամնակաց մէջ, բայց երբէք այնքան ատելութիւն և որ։ Եւ եթէ ներկայիս շինական Ազրունիկը ընդունի բնակատնութեանց պայման, այդ առ երես է, մինչն անցնի վերահաս վատնզը, նորա թշնամութիւնը կրտից գէմ չէ, այլ Եւրոպացոյն։ այդ բարին մէջ ըմբռնելով իւր ազգային շահերուն բաժանորդ մը, մրցող մը։

ՄԱՍԻՍ

շաբաթաթերթ ազգային, գրական, քաղաքական և գիտական։ Արտօնաւութիւն կ. Ա. իւթիւնեան։ Տարեկան բաժանորդազմին 12 ֆրանք, թրդատարի ծնվարը միասին։

Հաստե “MASIS”, (Galata)

Constantinople